

Art. 6. 1. Kierownictwo targowiska powinno dbać o czystość i porządek na targowisku, kontrolować, czy przestrzegane są przepisy sanitarne i porządkowe, organizować techniczną obsługę sprzedawców i kupujących (np. przez uruchamianie na terenie targowiska lub w najbliższym jego otoczeniu zakładów żywienia zbiorowego, punktów usługowych, noclegów, chłodzi, magazynów, sprzedaży paszy itp., prowadzenie wypoczynku wagi i innego sprzętu, organizowanie transportu itd.) oraz dążyć do stałego podnoszenia poziomu handlu na targowisku przez kontrolę jakości produktów, zapewnienie w drodze umów z przedsiębiorstwami państwowymi i spółdzielniami należytego dowozu towarów, przeciwdziałanie spekulacyjnemu podwyższaniu cen itp.

2. Czynne na targowisku przedsiębiorstwa handlu uspołecznionego powinny przez odpowiedni dobór asortymentu, wzorową obsługę, czystość i estetyczny wygląd wyłożonych towarów przyczyniać się swoim przykładem do podnoszenia ogólnego poziomu handlu na całym targowisku.

Art. 7. 1. Minister Handlu Wewnętrznego — w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrem Zdrowia oraz Ministrem Rolnictwa — może w drodze zarządzenia wydawać przepisy o urządzeniu i wyposażeniu targowisk.

2. Minister Handlu Wewnętrznego wydaje w trybie określonym w ust. 1 regulaminy wzorcowe targowisk.

3. Zarządzenia, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają ogłoszeniu w Monitorze Polskim.

Art. 8. 1. Regulamin targowiska uchwała według wzorów, o których mowa w art. 7 ust. 2, właściwa rada narodowa, która prowadzi targowisko albo która powołała w tym celu przedsiębiorstwo.

2. W przypadku zmiany regulaminu wzorcowego właściwa rada narodowa (ust. 1) powinna w terminie miesięcznym od ogłoszenia zarządzenia w tej sprawie w Monitorze Polskim wprowadzić odpowiednie zmiany w regulaminach targowisk.

Art. 9. 1. Regulamin targowiska określa w szczególności:

- 1) warunki dopuszczenia do sprzedaży na targowisku;
- 2) towary dopuszczone do handlu;
- 3) terminy i dni targów uwzględniając — w miarę możliwości — istniejące zwyczaje;

4) należności za prawo korzystania z urządzeń targowiska, jak z chłodzi, magazynów, przechowalni, środków transportowych, wagi itp.

2. Regulamin targowiska może zawierać stawki opłat targowych od handlu, uchwalone przez rady narodowe w trybie art. 35 pkt 2 ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o podatkach terenowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 110).

3. Regulamin może przewidywać zwolnienie od należności, o których mowa w ust. 1 pkt 4.

Art. 10. Regulaminy targowisk istniejących w dniu wejścia w życie dekretu będą przystosowane do regulaminów wzorcowych w terminie miesięcznym od ich ogłoszenia.

Art. 11. Do czasu ustalenia przez Ministra Handlu Wewnętrznego planów sieci targowisk i wydania regulaminów wzorcowych, targi mogą odbywać się na targowiskach czynnych w dniu wejścia w życie dekretu i prowadzonych na zasadach dotychczasowych.

Art. 12. 1. Kto narusza przepisy dekretu albo zarządzeń i regulaminów na jego podstawie wydanych, podlega karze aresztu do trzech miesięcy albo grzywny do 4.500 zł, albo obu tym karom łącznie. Orzeczenie następuje w trybie karno-administracyjnym.

2. Prezydium właściwej rady narodowej (art. 8 ust. 1) może wydać decyzję o usunięciu z targowiska winnego naruszenia obowiązujących przepisów lub regulaminu i zaopatrzyć ją rygiorem natychmiastowego wykonania. Osoba usunięta z targowiska nie może być ponownie dopuszczona do handlu na tym targowisku przez okres nie dłuższy niż jeden rok.

Art. 13. Tracą moc przepisy art. 60 — 68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468).

Art. 14. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Handlu Wewnętrznego i zainteresowanym ministrom.

Art. 15. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

313

DEKRET

z dnia 2 sierpnia 1951 r.

o zniesieniu obowiązku ubezpieczenia od wypadków drobnych producentów rolnych i ich rodzin.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 26 maja 1951 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 235) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Znosi się obowiązek ubezpieczenia od wypadków drobnych producentów rolnych i ich rodzin.

Art. 2. Traci moc art. 305 ustawy z dnia 28 marca

1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396).

Art. 3. Wykonanie dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 4. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*